

СПРАВА «СІДАК ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF SIDAK v. UKRAINE)

(Заяви № 68678/17 та № 43254/18)

Стислий виклад рішення від 10 листопада 2022 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 3 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на надмірну тривалість тримання його під вартою під час досудового розслідування. Також заявник висунув інші скарги, які порушували питання за Конвенцією з огляду на відповідну усталену практику Європейського суду. У заяві № 68678/17 заявник також висунув інші скарги за різними положеннями Конвенції.

Розглянувши скарги заявника, Європейський суд, посилаючись на рішення у справах «Харченко проти України» та «Ігнатов проти України», дійшов висновку, що у цій справі тривалість тримання заявника під вартою під час досудового розслідування була надмірною та констатував порушення пункту 3 статті 5 Конвенції.

Європейський суд також розглянув решту скарг заявника та, враховуючи всі наявні у нього матеріали, дійшов висновку, що вони також свідчать про порушення Конвенції у світлі його висновків у рішеннях у справах проти України.

Розглянувши скаргу заявника у заяві № 68678/17 Європейський суд зазначив, що з огляду на всі наявні в нього матеріали та належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції вони не відповідають критеріям прийнятності, передбаченим статтями 34 і 35 Конвенції, або не виявляють жодних ознак порушень прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї. Європейський суд відхилив цю частину заяви відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Вирішує об'єднати заяви;

2. Оголошує прийнятними скарги на надмірну тривалість тримання під вартою під час досудового розслідування та інші скарги за усталеною практикою Суду, наведені в таблиці у додатку, а решту скарг у заяві № 68678/17 – неприйнятними;

3. Постановляє, що було порушено пункт 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю тримання під вартою під час досудового розслідування;

4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю в додатку);

5. Постановляє, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

6. Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».